
Süper
olacak
Koyun
DİDEM DEMİREL
ÇİZER: ÇAĞRI ODABAŞI
TİMAŞ ÇOCUK

Dünyanın, koca koca dertlerin sığamayacağı kadar küçük olduğunu bize gösteren ve her türlü sıkıntıyı şarkılar mırıldanarak savuşturan anneme, canım ablama, çocukluğuma…

SÜPER OLACAK KOYUN

Yıldızların ortasında, evlerinden kilometrelerce uzakta, birbirine sarılmış bir küçük kız ile bir pofuduk koyun ne yapacaklarını bilemeden öylece duruyorlardı...

Sessizliği pofuduk koyun -adıyla söylemek gerekirse MEElahat- bozdu:

- Biz şimdi nasıl geri döneceğiz? Sakın bana kaybolduk demee, meee, meeeeeeeeeeeee!

MEElahat'ın melemesi, uzayın derinliklerinde dalga dalga yayılıyordu.

Sonsuzluğa doğru yankılanan bu koyunun sesini aklımızda tutalım ve en iyisi her şeyi baştan anlatalım...

AMAN MEELAHAT, DERDİN BU OLSUN!

O gün, diğerlerinden çok da farklı başlamamıştı aslında. MEElahat erkenden uyandı. Hep erken uyanırdı. Çok uyuduğunda gözlerinin altında torbalar oluşuyordu ve MEElahat'ın asla görmeye tahammül edemediği bir şey varsa, o da göz altlarındaki torbalardı!

Süslendi, püslendi... Akşamdan sardığı yünlerini çözdü. Tam kıvamında kıvrılmışlardı. Burnunun siyahını özenle yaladı, parlattı. Sıra toynaklarına gelmişti.

Tam en sevdiği toynağının en sevdiği tırnağını parlatıyordu ki... Olan oldu.

Eyvah eyvah!

Bundan kötüsü olamazdı: Gözü gibi baktığı güzelim tırnağı kırıldı! Tırnak kırıldı, dünyası başına yıkıldı MEElahat'ın. Ağladı, meeledi...

Yok yok: Meelemek de denmez buna. "Meee!" diye bağırdı, haykırdı MEElahat. Yer gök inledi!

MEElahat'ın feryadını duyan çiftliğin meraklısı MEEnşure koyun teyze koştu geldi. Ne olduğunu anlamak için can atıyordu. MEElahat tırnağının kırıldığını söyleyince, rahat bir nefes aldı.

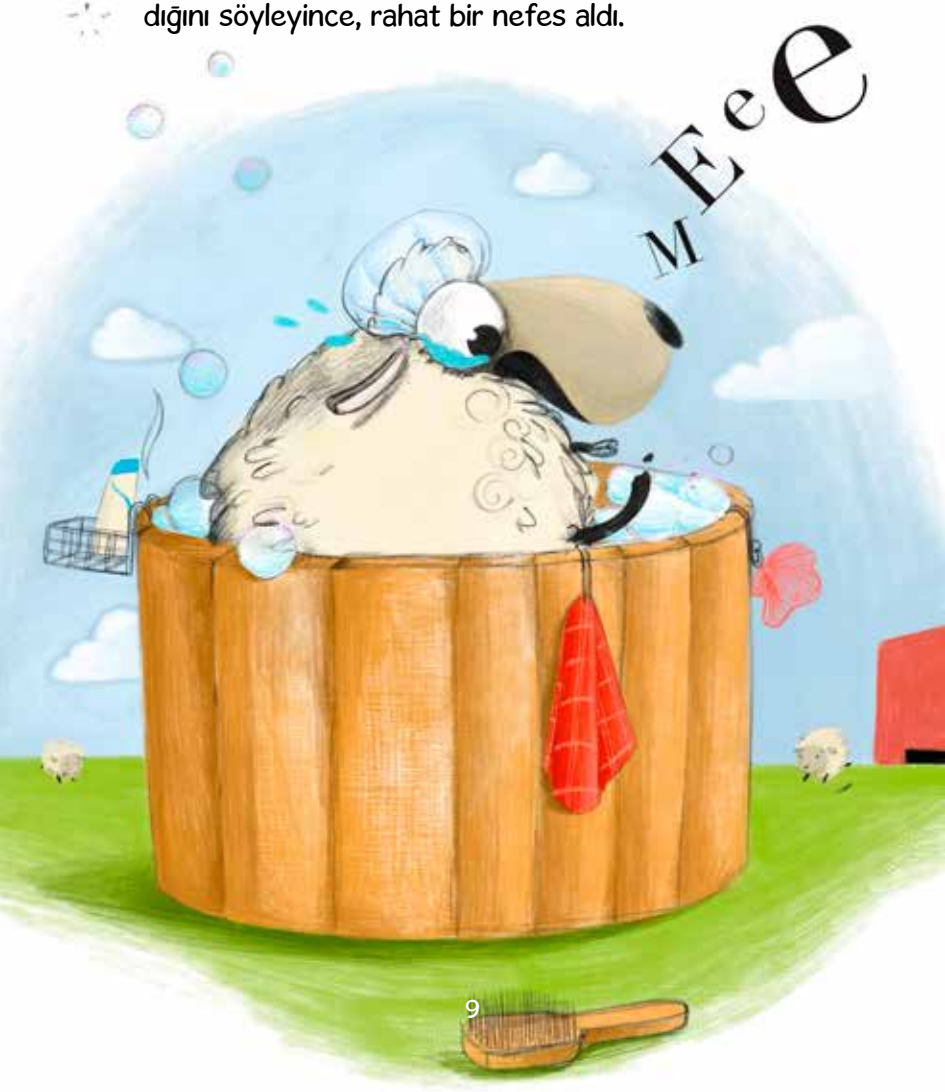

- Aman MEElahat, derdin bu olsun! Ben de bir şey oldu sandım. Benim de kırılmıştı, uzar yine, boşver. Asıl benim derdim çok büyük. Sarı çiçekli şapkam rüzgârda uçtu gitti. Aradım taradım, hiçbir yerde bulamadım. Nerde kim bilir!

MEElahat, "Aman, bu ne biçim dert!" dedi kendi kendine. Yüzünden düşen bin parça, otlana otlana oradan ayrıldı. Aklına canı tırnağı geldikçe meeledi, ağladı.

MEElahat'in sesini duyan korkak MEEstan koşa koşa ilk gördüğü ağacın arkasına saklandı. Saklandığını sandı demek daha doğru olur tabii. Bilirsiniz ki saklanmak ince iştir. Öyle herkes beceremez! MEEstan da saklandığını düşünüyordu, ama kocaman yağlı kuyruğu "Pişşşt, ben buradayım!" der gibi bıngıl bıngıl bıngıldıyordu.

MEEstan, MEElahat'ı görünce korkacak bir şey olmadığını anladı. Bir oh çekti, saklandığı yerden çıktı. MEElahat'ın onu görecek hâli yoktu gerçi. Dertli dertli otlanıyor, bir otlanıyor bin geviş getiriyordu!

MEElahat'ın neden o kadar dertlendiğini duyunca gülmeden edemedi MEEstan. Yağlı kuyruğu bu kez de gülmekten bıngıldamıştı.

- Aman MEElahat, derdin bu olsun! Tırnak bu tırnak. Amma da büyüttün!

Bunları der demez ciddileşti MEEstan. Gözleri yuvalarından çıkacak gibi oldu. Rahat ve sakin aldığı nefesler, sadece beş saniye sürmüştü.

– Duymadın mı sen MEElahat? Kurt varmış! Ben diyeyim beş meetre, sen de on beş meetre boyunda. Kapkara... Aman evlerden uzak olsun! O geldi sandım. Hem tırnak dedin de aklıma geldi: O bir şey değil de benim yünlerim bi'tuhaf. Her gün otuz yedi tane düşerdi, iki gündür kırk tane düşüyor. Biri beni zehirliyor olmasın!

Kurt gelse ne olurdu ki? Umurunda bile değildi MEElahat'ın! En sevdiği tırnağının ıcı kırılmıştı. Dünyanın sonu gelse ne olurdu artık? "Ne kadar da güzel bir tırnaktı..." diye geçirdi içinden. "Hiç sorun çıkarmazdı..." Sallana sallana yoluna devam etti MEElahat. O sırada MEEstan, aklında türlü korkutucu düşünceyle titremeye devam ediyordu.

Derken, uzaktan MEEziyet göründü. Ama MEElahat'ın onu görmeye hâli mi var!

MEEziyet dedin mi duracaksın. Düzen, tertip işleri MEEziyet'ten sorulur. Düzenini mi bozdun? Aman, bekleme, kaç! Toynağına kuvvet...